

211/1 FJORDDALSVASSDRAGET (CUOKRAVUONJOHKA)

FYLKE: Finnmark

Kommune: Loppa

Nedbørfelt: 19 km²

Toppunkt: 1204 m o.h.

Utløpspunkt: 0 m o.h.

Marin grense: ca 60 m o.h.

Kraftpotensial: -

SP-kategori: -

Økonomiklasse: -

Naturgeogr. region: 46

Fjorddalsvassdraget (CuokQavuonjohka) munner ut i Nuvsfjorden (Cuokcavuodna) nord for Øksfjordjøkelen.

Klimaet er kjølig oseanisk med humide forhold. Årsnedbøren er på mellom 700 - 800 mm.

Fjærområdet ved utløpet består stort sett av rullestein i mosaikk med sandpartier. Dalsletta på 300-400 m o.h. i indre deler av dalen preges av løsmasser uten større vegetasjonsdekke. Over 400 m o.h. er en inne i høyalpine områder med bare stein, fjell og blokkmark. Det høyeste området er Øksfjordjøkelen. Det er ingen større vann i vassdraget, men en rekke tjern.

Berggrunnen består av gabbro, amfibolitt og dioritt.

Av trevegetasjon finnes sporadisk forekomst av løvtrær, hvor små til middels stor bjørk dominerer. Bestandene er konsentrert til dalsidene og da spesielt i nedre deler av vassdraget. Dalsidene er stort sett vegetasjonsdekte opp til 300 m o.h., men også under denne grensen finnes mye blankt berg og rasmark. I nedre deler av dalsidene, ved elva og sidebekkene, finnes dessuten mindre innslag av vierkjerr. Den slette dalbunnen preges stort sett av fuktige partier med frodige starrsamfunn.

Ingen tekniske inngrep er registrert, bortsett fra bebyggelse (et småbruk), vei og bru. I tillegg er det løsmasseuttak ved utløpet.

Naturfaglige verdier

Vassdraget er et lite kystvassdrag som kommer fra Øksfjordjøkelen. Det representerer den næringsfattige, brepåvirkede type og har store naturfaglige verneverdier særlig knyttet til geofagene. Det er uten tekniske inngrep og er egnet som referansevassdrag. Foruten at kystregionen er dårlig representert i tidligere verneplaner er i tillegg den brepåvirkede vassdragstype nesten ikke representert. Naturfaglig er det av stor verdi å verne intakte brevassdrag.

Geofag

Nedbørfeltet inneholder en rekke objekter av geofaglig verdi. Storformene er interessante og typiske for denne delen av Finnmark. Vassdraget tilføres materiale fra isbreer og fra aktive erosjonsprosesser i fjellsidene utenfor breområdene. I de øvre deler av vassdraget akkumuleres grovmaterialet fra isbreene på en sandur. Endemorener viser breenes fluktuasjoner. I de nedre deler er det utviklet en 3 km lang elveslette hvor hovedelva har et meanderende løp.

*Meget stor verneverdi *****

Landfauna

I nedbørfeltet er det registrert 83 fuglearter, derav kan 49 forventes som hekkefugl. Flere truede arter hekker innen vassdraget. Artsmangfoldet knyttet til våtmark er lite, mens fuglesamfunnet i bjørkeskog er bedre representert med alle de karakteristiske artene for Finnmark til stede.

*Middels verneverdi ***

Vannfauna

Elva er ei utpreget breelv, med lite potensial for fiskeproduksjon. Det har en fattig, men typisk fauna knyttet til denne type vassdrag.

*Middels verneverdi ***

Kulturminneverdier

Det er tallrike spor etter steinalderboplasser langs Finnmarkskysten. Slike funn er mulige i fjordbotnen. Inntil 1500-1600-tallet inngikk vassdraget i et område brukt av kystsamer, som baserte seg på jakt, fangst og fiske. Etterhvert inngikk også fehold i næringsgrunnlaget. Kystsamisk bosetning i Nuvsfjord er kjent i skriftlige kilder fra slutten av 1500-tallet. Området har senere vært del av et sommerbeiteområde for reindriftsgrupper fra Kautokeinoområdet. Her er en rekke kulturminner knyttet til ulike samiske næringstilpasninger.

All bebyggelse i Loppa (Lahppi) ble ødelagt i 1944. Ved Nuvsfjord finnes det i dag typisk småbruksbebyggelse fra slutten av 1940-tallet.

Kulturminnene i området dekker et langt tidsrom og har kulturhistoriske verdier i lokal og til dels regional sammenheng.

*Middels verneverdi ***

Landbruksinteresser

Jord- og skogbruk

Jordbruksinteressene begrenser seg til sauebeite som er dagens bruk av området. Det er ikke skog i dalbunnen, bare kratt. I nedre deler av liene er det noe mindre bjørk.

*Middels verdi ***

Reindrift

Nedbørfeltet ligger i Cuokcavuotna reinbeitedistrikt som er sommerbeite for 4 driftsenheter med til sammen 1388 rein pr. 1.4. 1989. Nedbørfeltet har gode sommerbeiter for rein, men med dagens driftsopplegg nyttes ikke beiteene fullt ut. Om høsten trekker eller drives reinen gjennom området til høst- og vinterbeite i innlandet. Det er ingen reindriftsanlegg i feltet.

*Stor verdi ****